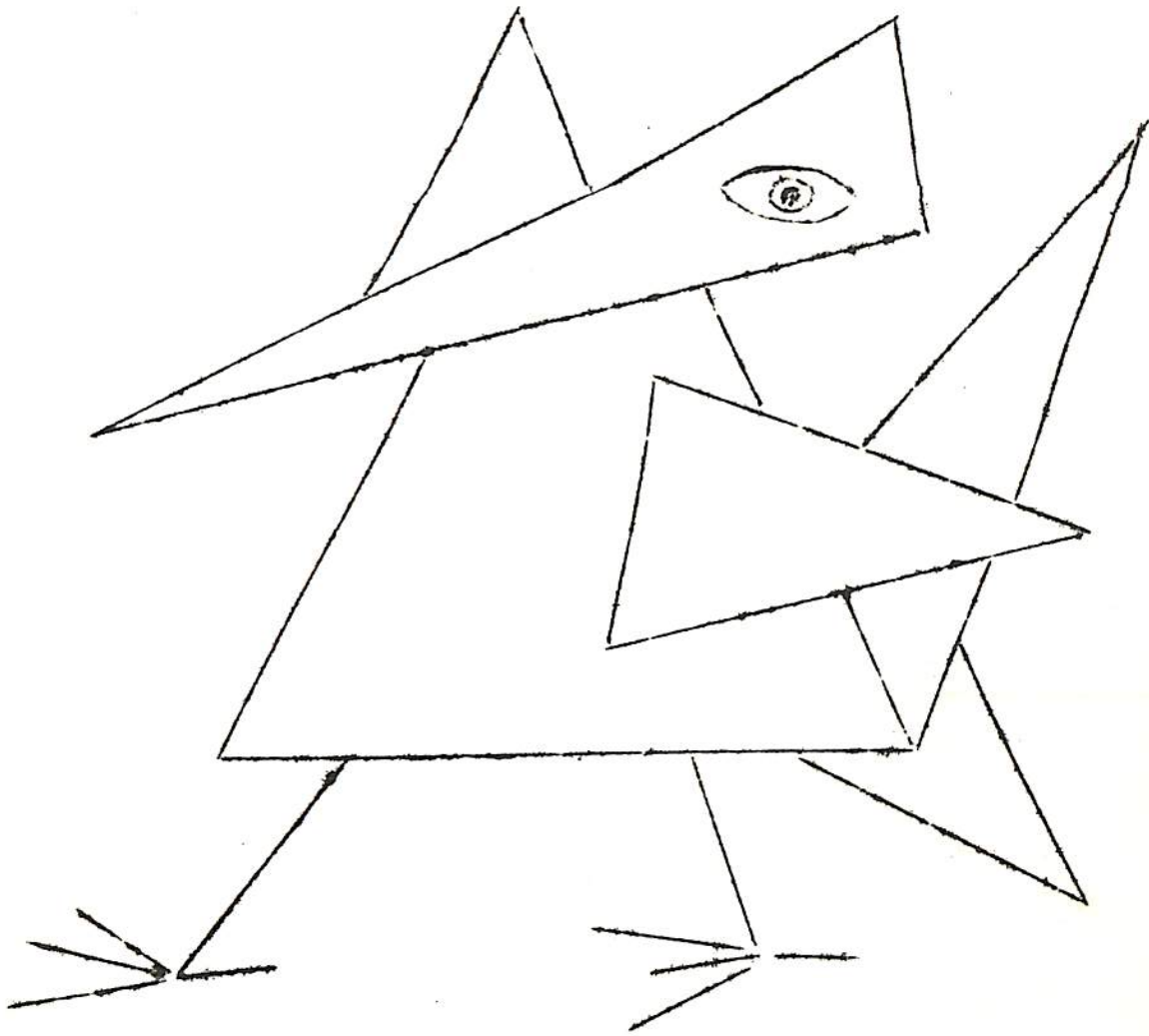

23.3.-58.

ELÄMÄ ON ALUSSA

Prof. Kaarlo Hartiala

Osakuntamme viettää ensimmäistä vuosipäiväänsä. Vuosi on varsin lyhyt aika, eikä se sijoitettuna esim. sellaisen perinteellisen käsitteen kuin osakunnan nimen yhteyteen oikeutta juuri muuhun kuin tarkasteluun, onko synnytys tapahtunut onnellisesti ja onko lapsi elinkelpoinen. Perehtyessämme kuluneen vuoden toimintojemme arvosteluun tällä pohjalla, saamme aluksi todeta, että varsinainen synnytys on meidän osakuntamme kohdalla sujunut varsin vähällä tuskalla. Eipä edes tavanmukainen vaikeus vastasyntyneen nimen valinnassa-kaan ole ollut perherauhaa häiritsemässä. Vastasyntyneen elinkelpoisuuteen ja mielenlaatuun on piristävästi ja suorastaan rohkaisevasti vaikuttanut se mielenkiinto ja -niin haluan myös uskoa - ymmärtämys, joka on tullut sen osalle iäkkäämpien sisarusten, lähinnä Helsingin yliopiston veljesosakuntiemme taholta. Tämä mielenkiinto johti jo viime syksynä Helsingin yliopiston Savolaisen Osakunnan vierailumatkaan Turkuun tutustumaan pikkuveljeen ja sen syntymäkehtoon. Osakunta haluaa tässä yhteydessä esittää kunnioittavat kiitoksensa arkkipiispa Ilmari Salomiehelle, jonka tukeen tarttuen uskaltauduimme esittäytyä vieraillemme ja saatoimme ylipäänsä toteuttaa tämän meille tärkeän tapahtuman. Myöskin suhteet muihin meitä lähinnä oleviin osakuntiin ovat kehittyneet suotuisasti ja monia konkreettisia ilmauksia yhteenkuuluvaisuudesta on todettavissa.

Se seura, johon osakuntamme on pyrkimässä, on toimintansa sekä ulkoisilta puitteilta että saavutustensa tason suhteen siksi korkeat vaatimukset täyttävä, että tuntuu kuin

vastasyntynyt osakuntammekaan ei saisi pitkäksi aikaa jäädä nauttimaan lapsuuden huolettomista hetkistä ja luottamaan kummiensa pitkämielisyyteen. Tämä on sitäkin ilmeisempää, kun osakuntamme on syntynyt melko varattomista vanhemmista. Niinpä siltä puuttuu eräs itsenäisen elämisen ulkonainen edellytys: oma koti. Kummivanhempamme, lähinnä ylioppilaskunta on voinut aluksi antaa käyttöömmme väliaikaiset tilat; se edellyttää kuitenkin, että lapset varsin pian lähtevät itse hankkimaan elatuksensa. Niinpä suunnittelutyöt varojen hankkimiseksi osakuntien huoneistoa varten ovatkin jo käynnissä. Tässä on yksivuotiaille jo varsin vetoava tilaisuus voimiensa mittelyyn. Tämän oman kodin hankkimisen aikana on nyt ilmeisesti luovuttava monien muiden haluttujen leikkikalujen saannin toivosta. En kuitenkaan epäile, etteikö osakuntamme pysty kunnialla hoitamaan sille uskotun osuutensa tässä osakuntien yhteisessä kamppailussa. Se joutuu nyt entistä täsmällisemmin vetoamaan siihen aineelliseen tukeen, jolla yliopistossamme opiskelevan savo-karjalaisen nuorison lähellä olevat varttuneet piirit saattavat sen pyrkimyksiä auttaa. Olkoon se uusien aloitteiden runsaus ja virkeätoimisuus, jota osakuntamme on tämänkin vuoden kuluessa osoittanut katteena sille luottamukselle, jota Savo-Karjalainen osakunta pyytää osakseen.

Osakunta on tässä ensimmäisessä vuosijuhlissaan halunnut lausua kiitollisuutensa ja tunnustuksensa niille kahdelle henkilölle, jotka ovat osakuntalaitosta edeltäneiden pitkien vuosien saatossa myötäeläneet savo-karjalaisen Turussa opiskelevan nuorison vaiheissa, sen toimille merkit-

tävää tukeaan antaen sekä korkealla esikuvallaan tarjonneet suuntaa ja syvyyttä tulevaisuudelle. Näille, nyt kunniajäsenikseen kutsumilleen kansleri T.E. Olinille ja akateemikko Y. Väisälälle osakunta esittää kunnioittavan tervehdyksensä.

OSAKUNTAMME ENSIMMAISET KUNNIAJASENET

Turun Yliopiston
kansleri, professori
Toivo Edvard O l i n

Suomen Akatemian
jäsen, professori
Yrjö V ä i s ä l ä

Turun Yliopiston kansleri, professori

T O I V O E D V A R D O L I N

on syntynyt 27.6.1885 Kiteellä. Hän on tullut ylioppilaaksi Viipurin Klassillisesta Lyseosta v. 1903, lääket. lisenssiaatiksi v. 1912 ja väitellyt lääket. ja kirurg.toh-
toriksi v. 1932. Iho- ja sukupuolitautien erikoislääkärinä hän on toiminut vuodesta 1925 lähtien. Alavuden, Töysän ja Kuortaneen kunnanlääkärinä hän oli vv. 1912 - 14, Koiviston kunnanlääkärinä vv. 1914 - 23, Helsingin yleisen sairaalan ihotautiosaston apulaislääkärinä vv. 1924 - 26 ja Kumpulan sairaalan alilääkärinä vv. 1925 - 37, jonka jälkeen hän toimi saman sairaalan ylilääkärinä vuoteen 1944. Helsingin-
yliopiston dosenttina hän oli vv. 1935 - 44. Turun Yliopiston iho- ja sukupuolitautiopin professorin virkaan hänet nimitettiin v. 1944. Tätä virkaa hän hoiti eläkkeelle siirtymiseensä saakka v. 1955. *Samana vuonna hänet valittiin Suomen akatemian akatemialautakunnan jäseneksi.*

Prof. Olin on toiminut Turun Yliopiston vararehtorina vv. 1945 - 48 ja rehtorina vv. 1948 - 54. Toimittuaan muutamana kuukauden Turun Yliopiston sijaiskanslerina nimitettiin prof. Olin kanslerin virkaan syyskuun 1. päivänä 1955. Hoitaessaan em. virkoja hän on merkittäväällä tavalla osallistunut yliopistomme kehittämiseen ja lujentamiseen.

Prof. Olin on julkaissut useita tieteellisiä tutkimuksia iho- ja sukupuolitautien alalta. Hän on pohjoismaisen dermatologiyhdistyksen johtokunnan jäsen sekä useitten maitten dermatologiyhdistysten kirjeenvaihtajajäsen.

Ylioppilaselämä on ollut prof. Olinin sydäntä lähellä niin Helsingissä kuin Turussakin. Hän ehti olla mukana Helsingin Yliopiston Savo-Karjalaisessa Osakunnassa pari vuotta ja kuului tämän jakuduttua (1905) Karjalaiseen Osakuntaan. Hän on kuulunut myöskin Helsingin Yliopiston Ylioppilaskunnan hallitukseen. Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen kerhon toiminnalle prof. Olin on antanut merkittävän panoksensa osallistumalla säännöllisesti kerhon järjestä-

miin juhlatilaisuuksiin.

Kun Turun Yliopiston kansleri, prof. Olin on nyt kutsuttu Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Osakunnan kunniajäseneksi, on hän ainoa osakuntaamme kuuluva henkilö, joka on kuulunut myöskin Helsingin Yliopiston samannimiseen osakuntaan, ja hänen kokeneisuudellaan on tässäkin mielessä osakunnallemme mitä tärkein merkitys.

Suomen Akatemian jäsen, professori

Y R J Ö V Ä I S Ä L Ä

tunnettu fyysikko ja tähtitieteilijä, on syntynyt Kontiolahdella 6.9.1891. Tultuaan ylioppilaaksi Joensuun Lyseosta v. 1909 hän meni jo seuraavana vuonna Helsingin Yliopiston tähtitieteellisen observatorion vt. assistentiksi ja vt. observaattoriksi, missä toimessa hän oli vuoteen 1914. Samalla hän toimi vv. 1913 - 15 meteorologisen keskuslaitoksen magneetikkona. Toimittuaan sitten Suomi-yhtiön apulaismatemaatikkona vv. 1915 - 18 hän oli valtion geodeettina vv. 1918 - 24, jona aikana hän hoiti väliaikaisesti Turun Yliopiston fysiikan professorin virkaa vv. 1923 - 24. V. 1925 hänet nimitettiin sanotun professorin viran vakinaiseksi hoitajaksi, minkä toimen lisäksi hän oli vuodesta 1927 lähtien hoitanut myös Turun Yliopiston tähtitieteen professorin virkaa. Suomen Akatemian jäseneksi prof. Väisälä valittiin v. 1951.

Prof. Väisälä on julkaissut lukuisia tutkimuksia edustamiensa tieteiden, optiikan, optillisten koneiden suunnittelun ja rakentamisen, geodesian sekä tähtitieteen alalta ja tehnyt useita huomattavia keksintöjä. Hän on kehittänyt uuden, erittäin tarkan, valon indifferenssiin perustuvan pitkän matkan mittauskeinoon, ja hänen keksimiään mittauskoneistoja on käytännössä monissa maissa. Tähtitieteen alalla hän on erityisesti tutkinut kiertotähtien ra-

toja sekä kehittänyt niiden laskemiseksi menetelmän, joka on aikaisemmin käytettyä huomattavasti nopeampi ja yksinkertaisempi. Niinikään hän on kehittänyt Schmidt - Väisälä teleskooppityypin yhä suurempaan tehokkuuteen. Hänen johdollaan Turun Yliopiston Tähtitieteellinen laitos on voinut osallistua mitä merkittävimmin kansainvälisten tieteellisten töiden suorittamiseen.

Opiskeluaikanaan akateemikko Väisälä kuului Karjalaiseen Osakuntaan. Tällöin hän ei kuitenkaan vielä kovin paljon ottanut osaa ylioppilaselämään käyden vain kaksi kertaa osakunnan vuosijuhlissa ja kerran äänestämässä tupakanpolttokiellosta. Turussa hänet 1920-luvun lopulla kutsuttiin Savo-Karjalaiseen kerhoon, ja hänestä tuli kerhon piirissä toimivan kulinaarisen tiedekunnan dekaani, jota virkaa akateemikko Väisälä vieläkin innokkaasti hoitaa. Täten hän jo kolmen vuosikymmenen ajan on ollut savo-karjalaisten keskeisin hahmo, joka tieteellisen lahjakkuutensa ja hersyvän huumorinsa avulla on pitänyt yllä kotiseutuhenkeä Turun Yliopiston savo-karjalaisten opiskelijoiden keskuudessa.

LAHJOITUS KÄELLE

Osakuntamme viime syksynä järjestämän seniorijuhlan yhteydessä lahjoitti maisteri Raila-Maarit Koistinen osakunnalle neljä toimittamaansa Savo-Karjalaisen kerhon K Ä K-lehteä, jotka ovat vuosilta 1949 ja -50. Lahjoituksella on tärkeä merkitys mm. kerhon historiikin selvittämiseksi, tältä ajalta kun on säilynyt papereita varsin niukasti.

Toimitus esittää lämpimimmät kiitoksensa maisteri Koistiselle - siitäkin huolimatta, että se menetti kerran yönensä ko. lehtien takia, kun ei voinut nukkua ennenkuin oli lukenut kaikki lehdet läpi!

I S Ä N N Ä N Ä Ä N T I :

Osakunnan kevätkauden toiminta alkoi maakuntakiertueen johdosta hyvin huomattavissa merkeissä. Kiertueen ohjelmaan kuuluivat sekä illanvietot seitsemällä että opintoneuvontatilaisuudet kahdeksakymmenellä koululla. Tämän kiertueen positiivisista seurauksista on saatu sitten nauttia koko kevään aikana. On nimittäin huomattava, etteivät tämän retken voitot rajoittuneet ainoastaan niihin, jotka ovat jokaisen selvästi havaittavissa, vaan sillä oli muita, myöhemmin ehkä Osakunnalle paljon merkittävämpiä seurauksia. Me saimme nimittäin osakunnan toimivien jäsenten piiriä jonkin verran laajennettua tämän retken avulla, sillä kukaan ei ollut mukana vain mukana ollakseen, vaan jokainen joutui siellä jatkuvasti, illasta iltaan olemaan työssä. Ilahduttavinta kuitenkin on se, etteivät nämä työmyyrät ole jättäneet osakuntaa kiertueen jälkeen, vaan ovat kerran mukaan tultuaan myös pysyneet sen aktiivisina jäseninä. Ehkä konkreettisimpana todistuksena tästä voidaan mainita vasta äsken perustettu näytelmäkerho, joka on jo kolmas harrastuspiiri väijään vuoden vanhan ylioppilaskorporaattonne piirissä. Voisi ehkä ajatella tämän monille tahoille suuntautuvan toiminnan vaikuttavan hajoittavasti kokonaisuuteen, osakuntaan, mutta on jo nyt havaittavissa, että näiden kerhojen sielunsa ovat ennen aktiivisina osakuntalaisina tunnetut civettäret ja civikset jotka ovat näistä "sivutoimistaan" huolimatta entiseen tapaan, ehkäpä aikaisempaa toimintua muistellen vielä innokkaammin osallistuneet yhteisiin tilaisuuksiin osakunnassa. Näyttää siis siltä, että kerran mukaan saadut osakuntalaiset myös pysyvät toiminnan piirissä edelleenkin.

Tarkastaessamme osakunnan toimintaa kolmen kuluneen kevätkuukauden aikana kiintyy huomio ennen kaikkea niihin julkisiin tilaisuuksiin, joita se on toteutannut. Kiertue-speksi esitettiin ensin kuntalaisille ja myöhemmin vielä Turun Karjalaiset r.y.:n ja Turun Seuran Savon Seuran jäsenille, joissa molemmissa tilaisuuksissa se sai yleisön jakamatoman suosion. Edellisiä merkittävämmäksi ja laajakantoisem-

maksi on kuitenkin katsottava speksin esitys Turun televisiossa ja kansantanhukerhon ensimmäinen sija 16.3. Varsinais-Suomen karjalaisseurojen piirin kulttuurikilpailuissa. Nämä julkiset tilaisuudet ovat omiaan tekemään osakuntaa ja sen toimintaa tunnetuksi myös ulkopuolisille ja lisäksi on niiden kannustava vaikutus vastaista toimintaa silmälläpitäen hyvin huomattava. Onhan tunnettu tosiasia, että voitot, joiden hyväksi on uhrattu työtä ja vaivannäköä, vaikuttavat kannustavasti ja lisäävät yrittämishalua.

Osakunnan ensimmäinen elinvuosi on siis sujunut tässä suhteessa myötätuulen merkeissä, mutta sensijaan osakunnan taloudelliset vaikeudet ovat joskus tuntuneet melko ylivoimaisilta. Tiukan budjetin merkeissä on kylläkin pystytty selviämään välttämättömistä menoista, mutta laajempaa toimintaa silmälläpitäen tuntuu osakunnan tämänhetkinen talous kestävämmältä. Toivoa vain voi, että asiat tässäkin suhteessa saadaan pikapuolin oikealle tolalleen ja näin voimme ryhtyä suurisuuntaisempiin yrityksiin ylläpitääksemme itä-suomalais-*ta henkeä Turussa ja voidaksemme edes minimaal isesti täyttää* ne vaatimukset, joita elävälle ylioppilaskorporaatiolle on totuttu asettamaan. Tämä vaatii osakunnalta paitsi taloudellisia edellytyksiä myös *j o k a i s e n j ä s e n e n* oma-kohtaista aktiivista panosta.

A h t i P a k k a n e n

Sivistys kahlitsee minua

O r j u u s

ja olen tapojen orja.

Minulla ei ole sivistystä,
enkä tunne tapoja.

A r j a N e r k k o

TERVEHDYS MAAKUNNASTA JUHLIVALLE OSAKUNNALLE

Rehtori Aulis Koivusalo

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen Kerhon entisenä jäsenenä minulle on suotu ilo lähettää "Käk"-lehden palstoille tervehdykseni juhlivalle Savo-Karjalaiselle Osakunnalle pohjois-Karjalasta ja Suomen itäisimmästä kaupungista, Joensuusta.

Kiitollisena muistelen vielä Savo-Karjalaisen Osakunnan kiertuetta, joka ilahdutti reippaalla ohjelmallaan Joensuun oppikouluja tämän lukukauden alussa ja suoritti arvokasta työtä Turun Yliopiston tunnetuksi tekemisessä pohjois-Karjalassa. Uskonkin, että yliopistonne lähivuosina yhä kasvavassa määrässä saa itäisen rajaseudun pojista ja tyttäristä uutta lahjakasta opiskelija-ainesta.

Maakunta odottaa myös omia poikiaan ja tyttäriään aikanaan takaisin, virkamiehinä työhön oman kotiseutunsa hyväksi. Rajaseudun pitäjät odottavat lääkäreitä, rajaseudun oppikoulut päteviä opettajia.

Oman maakunnan kasvatit aina parhaiten sopeutuvat rajaseudun elämäntahtiin ja väkevästi tuntevat oman kotiseutunsa asukkaiden tarpeet.

Erikoisen lämpimät terveiset lähetän akateemikko Y:lle, Joensuun Lyseon suurelle pojalle, ilmoituksella, että Joensuun Lyseon tornikello käydä raksuttaa edelleen moitteettomasti.

Aulis Koivusalo

SAVOLAINEN OSAKUNTA:

"Onko vielä asioita, jotka koskevat Savolaista Osakuntaa Helsingin yliopistossa", kuuluvat tavallisesti inspektorimme, prof. Mauno J. Kotilaisen loppusanat osakunnan kokouksen päättyessä. Yleensä niitä asioita aina on, sillä onhan Savolainen Osakunta yksi Helsingin suurimpia, ja osakunnan kokous se foorum, jolla kaikki tärkeimmät asiat ratkaistaan. Kuitenkin katsellessamme vuoden toimintaa tavallisen massaosakuntalaisen näkökulmasta, lienevät lauanta- ja maanantaiset teeillat niitä tilaisuuksia, jotka eniten kiinnostavat. Tällöin kai parhaiten toteutetaan sitä puolta toimintamme tarkoituksesta, joka puhuu osakunnasta saman maan osakuntalaisten yhteisenä kohtaamispaikkana. Teeiltojen taso vaihtelee kulloistenkin järjestäjien innostuksen ja taidon mukaan, ja tasoja on ollut kaikenlaisia. Ehkäpä ei ollut aivan aiheeton sekään vuosi sitten esitetty kysymys: "Hukkuuko osakunta teekuppiin?" - Jatkaaksemme esittelyä enemmistön näkökulmasta, voi osakunnassa myös käydä lukemassa lehtiä, joita on hyvä valikoima, keskustella puhelimessa pitkään ilman kolmen minuutin aikarajoitusta, sekä jutustaa Marin kanssa, joka tietää aivan kaiken osakunnasta.

Syksyisin keskuuteemme saapuvia nuoria keltanokkia pyrimme tutustuttamaan ylioppilaselämään yleensä ja osakuntamme tarjoamiin mahdollisuuksiin erikoisesti fuksikasvatuksella, joka kestää syksystä joulukuun alkuun. Itsenäisyyspäivänä harrastusta osoittaneet fuksit saavat mielihyvän painuvassa tilaisuudessa ottaa vastaan inspektorimme kädestä osakuntanauhan, civiksen tunnusmerkin. Kunnostautuneista fuksista kasvaakin yleensä se aines, joka myöhemminkin aktiivisimmin toimii keskuudessamme. Heille tarjoavat laajan toimintakentän monet harrastuspiirimme, joista miltei jokainen voi löytää itselleen sopivan. Musikaaliset liittyvät tietysti SOL:iin 1, Savolaisen Osakunnan Laulajiin tai osakunnan omaan orkesteriin. Oma opintoalaansa voi harrastaa juristikerho Momentin, valtiotieteilijöiden Kannunvalajien, Metsämiesten jne. puitteissa. Valokuvaajia varten on Kamerakerholla osa-

kunnassa oma laboratorio, ja jos jossakin nurkassa istuu pari henkilöä tuijottaen ruutulautaan, kuuluvat he varmaan Shakkikerhoon. Sotajuttuja voi parhaiten kertoa Upseeri-kerhossa ja ulkonaista ilmaisutaitoaan kehittää Näytelmäkerhossa, joka on usein tuonut meille palkintoja kulttuuri-kilpailuissa. Lehdistökerho taas toimittaa osakuntamme äänenkannattajaa Susj-lehteä yrittäen samalla järjestää alustuksia ja keskusteluja aktuelleista aiheista.

Kesäisen toimintamme kohokohta on tervahöyryretki, joka tehdään oikealla tervahöyryllä hauskassa ja kansainvälisessä seurassa Savon kauniita vesireittejä pitkin. Pysähdyspaikoissa järjestetään kesäjuhlia täten lujittaen suhteita maakuntaan.

Omaan jäsenistöömme ja Savon maakuntaan suuntautuvan toiminnan lisäksi pidämme yllä yhteyksiä lukuisiin koti- ja ulkomaisiin ystävyysosakuntiin. Kotimaisiin teemme oikein joukolla vastavierailuja, ulkomaisiin taas pitävät yllä suhteita sekä monet lyhytaikaiset vuosijuhla- ym. edustajat että varsinaiset yhteysstipendiaatit. Par aikaa luonamme vieraillee kaksi Kielin yliopiston edustajaa, jotka kuukauden ajan tutustuvat suomalaiseen akateemiseen elämään ja näyttävät nauttivan siitä täysin siemauksin. Juuri nyt on lisäksi perusteilla aivan uusi kotimainen yhteistyöelin, Itäsuomalaisten osakuntien säätiö, jolta odotetaan paljon esim. kiipeän asuntoprobleeman ratkaisemisessa.

Probleemoita on meillä savolaisilla muitakin, ja ne kaikki liittyvät jollakin tavalla osakuntamme suuruuteen. Meitähän alkaa olla jo lähes yhdeksänsataa. On ennenkin todettu, että järjestön kasvaessa sen jäsenistön aktiviteetti-prosentti pienenee, ja suhteellisesti yhä harvemmat savolaiset kotiutuvat osakuntaan. Silti jo tämäkin joukko täyttää tilan niin tarkkaan, että vanha huoneistomme natisee liitoksissaan, eikä suosituimpina kokousiltoina jokainen kerho tahdo löytää rauhallista paikkaa harrastuksilleen puhumatta-kaan siitä, että yleisö juhlatilaisuuksissa ja teeilloissa mahtuisi juhlasaliin. Paljon on puhuttu uuden osakuntahuoneiston tarpeellisuudesta, mutta sellaisen hankkiminen

keskikaupungilta on helpommin sanottu kuin tehty. Kyllä sopu-
sijaa antaa, sanotaan, ja niinpä hyvällä tahdolla ja savolai-
sella huumorilla kykenemme näissäkin puitteissa toimimaan
vielä pitkän aikaa eteenpäin.

A i r a N e d e r s t r ö m

KARJALAINEN OSAKUNTA:

Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen ja Helsingin Yliopis-
ton Karjalaisen Osakunnan väliset ystävyys-suhteet ovat vali-
tettavasti jääneet laajasta yhteisestä maakunnasta huolimatta
melkein pä pelkästään nimellisiksi. Kummankin osakunnan
lähettämät edustajat vieraillevat toistensa vuosijuhlissa,
mutta siihenpä suhteet sitten ovat rajoittuneetkin. Aivan
viime aikoina on tähän epäkohtaan tartuttu, ja molemmin puo-
lin on ryhdytty miettimään keinoja ystävyys-suhteiden vilkas-
tuttamiseksi. Karjalaisen Osakunnan vuosijuhlien yhteydessä
viime Kalevalan päivänä kävi S-KO:n edustaja alustavia neu-
votteluja KO:n kotiseutuvaliokunnan kanssa osakuntien koti-
seututyön yhdenmukaistamisesta, ja juuri kotiseututyön us-
koisin avaavan suuriakin mahdollisuuksia osakuntien yhteis-
toiminnalle.

Osakuntien välisiä suhteita on ryhdytty vaalimaan myös
kummankin osakunnan sisäisessä toiminnassa. KO:n lehti, Puu-
kello, on jo saanut turkulaisilta heimoveljiltä kirjoituksen,
jossa käsitellään S-KO:n viimeaikaista toimintaa, ja tarkoi-
tuksena on jatkaa myöhemminkin tätä "kirjeenvaihtotoimintaa"
Nyt on KO puolestaan saanut pyynnön esitellä näkymiään Savo-
Karjalaisen osakunnan "Käk-"lehden palstoilla.

Karjalainen Osakunta erottautui omaksi osakunnakseen
vuonna 1905, joten sen viime Kalevalan päivänä viettämä
vuosijuhla oli järjestyksessä 53. Varsinaisia jäseniä on
tällä hetkellä vähän yli 500, minkä lisäksi osakunnassa on
joitakin kymmeniä ulkojäseniä. Entiset osakuntalaiset pe-
rustivat vuonna 1934 seniorijärjestön nimeltä Seniores

Carelienses, ja siihen kuuluu noin 250 jäsentä, jotka monin tavoin osallistuvat myöskin juniorien toimintaan.

KO:n inspektorina on nykyisin Helsingin Yliopiston I vararehtori, prof. Erkki Kivinen, jonka inspektorikausi ensi huhtikuussa tulee kestäneeksi jo kymmenen vuotta. Kuraattorina toimii valtiot. maisteri Aulis Lintunen, sihteerinä civis Jaakko Suoninen, emäntänä c. Irma Kalaja sekä isäntänä c. Esa Rouhiainen. Osakunnan toiminnan yleisistä suuntaviivoista huolehtii valmisteluvaliokunta, johon valitaan jäsenet lukukaudeksi kerrallaan. Kotiseututyöstä huolehtii kotiseutuvaliokunta puheenjohtajansa sekä erikseen valittavan kotiseutusihteerin johdolla. Toiminnan rationalisoinnin takia on osakunnassa muitakin virkailijoita ja toimikuntia, joiden työala selvinnee jo nimestä: ohjelmatoimikunta, urheiluvallioikunta ja talousvaliokunta, historioitsija, opintosihteerii, tiedotussihteerii, fuksienohjaaja, laulunjohtaja jne.

Toiminta tapahtuu vuosittain suurelta osaltaan traditionaalisia linjoja noudatellen. Syksyn ensimmäinen merkkitapaus on fuksiaiset, marraskuussa pidetään aina rajakarjalainen juhla, praasniekat, joulukuun alussa pikkujoulu, ja syyskauden viimeinen juhlatapaus onkin sitten jo itsenäisyyspäivän juhla.

Vuosijuhla pidetään Kalevalan päivänä, helmikuun 28, ja se on aina kohonnut koko lukuvuoden huipputapahtumaksi. Normaaliin arkipäivän toimintaan kuuluu osakunnan kokous joka toisena maanantaina sekä "ohjelmallinen" teeilta aina välimaanantaisin.

Suunnitelmien mukaan osakunta tekee kotiseuduntutkimusretken joka kesä, sekä opintoneuvontakiertueen talvisin, ja kesäisin kokoonnutaan aina kaksipäiväisillekesäjuhlille jonnekin kotimaakunnan pitäjään.

Osakunnan jäsenmäärän kohottua jo melkoiseksi esittävät erilaiset kerhot yhä suurempaa osaa sisäisessä toiminnassa. Mieskuorolaulun harrastajat ovat koonneet Joukahainset-nimisen kuoron, valtiotieteilijät ovat perustaneet Kannunvalajat-nimisen kerhon, upseerit kokoontuvat oman kerhonsa puitteissa, ja civettäret taas ovat muodostaneet

Naistenkerho Katjusan. Joka toinen viikko kokoontuu keskustelukerho pohtimaan suuria kysymyksiään, ja Thalian palvojat taas toimivat näytelmäkerhossaan. Uusimpana tulokkaana kerhorintamalla toimii Bridge-kerho korttipakkojensa äärellä. Unohtaa ei sovi myöskään kotiseutukerhoa, joka on saavuttanut mainetta aina kotimaakunnassa saakka lähettämällä joka jouluksi lahjapaketteja rajaseudun köyhiin koteihin.

Karjalaisella Osakunnalla on Turun Savo-Karjalaisen Osakunnan lisäksi muitakin ystävyysosakuntia. Läheisimmäksi on käynyt virolainen pakolaisosakunta, Korporatio Vironia. Uppsalassa toimivaan Västmanlands-Dala Nationiin ja Lundissa toimivaan Blekinska Nationen'iin pidetään myös jatkuvasti yhteyttä. Helsinkiläisistä osakunnista taas karjalaisilla on läheisimmät suhteet toisiin karjalaisiin osakuntiin, siis Viipurilaiseen ja Kymenlaaksolaiseen Osakuntaan, Östra-Finlands Nationiin sekä naapurimme Savolaiseen Osakuntaan.

Tässäpä Karjalaisen Osakunnan ulkonaiset puitteet alkavatkin olla esitettyinä. Mitä nämä puitteet sisällänsä pitävät, sitä on mahdoton lyhyen lehtiartikkelin puitteissa kuvailla, mutta jokainen Turun savokarjalainen on Helsingissä käydessään tervetullut asioihin tutustumaan. Osoite on Karjalainen Osakunta, Uusi Ylioppilastalo, Mannerheimintie 5, Helsinki. Tervetuloa.

Ja ennen kaikkea, toivottavasti osakuntiemme väliset ystävyys-suhteet saadaan vilkastumaan täydelliseen kukoistukseensa.

P a a v o S u o n i n e n

+ + + + + + + + + + + + + + + +

Prof. Pimiä korkeamman geometrian harjoituksissa saatuaan parikymmentä laiminlyönti-ilmoitusta:

- Minä menetän tässä kohta epätoivoni!

TERVEISIÄ TURUN SEUDUN SAVOLAISILTA!

Edustajamme sai tässä päivänä eräänä (vain puhelimitse) käsiinsä Turun Seudun Savon Seuran sihteerin ja pyysi tieto- ja Turun savolaisten toiminnasta ja heidän mahdollisista ajatuksistaan Turun Yliopiston Savo-Karjalaisen osakunnan ja Savon Seuran keskinäisten suhteiden kehittämismahdollisuudesta. - Taisi olla sihteeri (sihtieriks hän muuten itseään kutsui) pesun kestävä savolainen, koska hän heti alkuun rupesi - tietystikin vaatimattomuuttaan - esittelemään, eikös tähän voisi vastata vähän suuremmat piällysmiehet. Selitetyäni että sihtierhän kaikkien puheet ja ajatukset on velvollinen kuulemaan ja tietämään, alkoi selitystä tulla sillä vauhdilla, että kynä kuumana sai asiaa paperille panna ja tällaista sieltä tuli ilmoille:

- Turun seudulla on useampia satoja aitosavolaisia, ja niinpä he kanssakäymisensä vilkastuttamiseksi ja edistämiseksi perustivat 6 vuotta sitten Turun Seudun Savon Seuran, joka eri kerhojensa avulla pitää yhteyttä toisiinsa pitkin vuotta pienemmissä puitteissa ja kahdesti vuodessa, keväällä vuosikokouksen yhteydessä kokona isomman joukon kalakukon syöntiin ja syksyllä köyrin aikaan talakkunan syöntiin. Mitään hienoja ohjelmia ja toimintasuunnitelmia ei ole laadittu, vaan on yhteiset hetket vietetty kotimaakunnan hengen vaalimisessa sanoin ja sävelin. On tietenkin vaatimattomana toivomuksena, jospa "sun kukoistukses kuorestaan jne".

Mitä sitten ajatellaan Turun Yliopiston Savo-Karjalaisesta osakunnasta?

- Ylpeitä ollaan, kun nykyisen kotikaupungin yliopistossa toimii Savonkin värejä tunnustava osakunta, jonka jäsenet vaalivat sitä henkeä, joka vieläkin henkii Turun seudun vanhojen savolaisten sisällä. Kiire - nykyajan kirous - on estänyt meitä pitämästä tarpeeksi yhteyttä nuorempiin veljiin ja sisariin. Ei sitä kannata kuitenkaan surra, vaan etsitään ja toivotaan asiassa parannusta. Eiköhän saataisi pari kertaa vuodessa varatuksi aikaa niin paljon, että voitaisiin käydä toisiamme tervehtimässä.

Esittäen Turun Seudun Savon Seuran puolesta Savo-Kar-

jalaiselle osakunnalle parhaat onnen ja menestyksen toivotukset, totesi sihtier lopuksi, että "Alaku aena hankaloo, mutta lopussa kiitos seisoskelloo".

R U N O N S A R K A

S U N N U N T A I

Aurinko oli jo noussut,
oli sunnuntai.

Taivas oli sininen ja kirkas.

Tuuli oli paennut jonnekin.

Järven pinta oli peiliä.

Kaikilla oli pyhävaatteet
ja oli lepopäivä.

I K Ä V Ä

Tiesin, että yö tulisi ja pelkäsin.

- Minä ikävöin päivää.

Tiesin, että yö pakottaisi minut
tunnustuksiin

- ja minä ikävöin päivää.

A r j a N e r k k o

RAKENTAMINEN

Olin tahtonut tulla rakentamaksi.
Tahdoin luoda voimakasta ja avaraa.
Mutta minulla oli jo rakennus
- enkä tarvinnut toista.

Myrsky hajotti rakennukseni.
Olisin tahtonut tehdä uuden,
- en löytänyt materiaalia.

Sain taas valmiin rakennuksen.

Pidän siitä, se on kaunis ja avara.

Mutta se on muiden tekemä,
ja se seisoo minun jalkojeni
päällä
- enkä tiedä, kestääkö se.

A
r
j
a
N
e
r
k
k
o

ETSIMINEN

Päätin etsiä onnen ja löytää sen.

- Löysin kaksi maailmaa.

Toinen oli hengen

ja toinen aistillisuuden.

En tiennyt, että ne eivät tunnusta toisiaan.

En löytänyt onnea.

SIITÄ PALJON PUHUTUSTA KIERTUEESTA

eli sen kulissien takaisesta elämästä muutamia valikoimattomia paloja. Niin arvovaltaisen kultturellisen julkaisun kuin K Ä E N palstoilla pitäisi tietysti pohtia ainakin parin sivun verran ensin niitä syitä, jotka aikaansaivat ja ylösraakensivat moisen yltiöpäisen uhkayrityksen kuin maakuntakierteen. Palstatilan säästämiseksi tyydymme kuitenkin vastoin kaikkia sääntöjä ja vanhoja perinteitä vain lyhyesti toteamaan että syyt ovat syvemmillä.

Kulisseilla tarkoitamme tässä kaikkea sitä, mikä kaiken peittää. Kulissien takainen elämä voidaan silloin tietysti vaivattomasti käsittää siksi, mikä on peitettävä. Tämä on kuitenkin tällä kertaa väärä tulkinta, koska aion nyt poistaa kaikki verhot ja julkituoda sen, mikä salassa oli.

Heti alkuun on sanottava, että tälle kiertueelle lähtivät valitettavan monet - heikosti varustautuneina, ainakin mitä muutama ylioppilaselämään niin läheisesti ja virkistävästi vaikuttaviin artikkeleihin tulee ja ylipäänsä, kukaan ei näyttänyt tietävän mitään, koska kaikki kyselivät kaikkea toisiltaan. Tästä heikosta valmentautumisesta lienee johtunut sekin merkillinen seikka, että kaksi henkilöä loukautui sydänjuuriaan myöten - oveen - jo Riihimäellä. Toinen heistä oli pieni ja hento, toinen taas sitävästoin suuri ja vahva - se oli kyllä skandaali, sillä kaiken järjen mukaan heidän olisi pitänyt tukea toinen toistaan mikäli se nyt ahtaassa vaunun käytävässä olisi ollut käytännössä mahdollista. Ainakin olisi odottanut todelliselta herrasmieheltä sen verran selkärankaa, että olisi nuhdellut tätä ovea, joka näin törkeästi oli rikkonut kaikkia hyviä tapoja vastaan ja sulkeutunut juuri pienen ja hennon aatelisnenän edessä.

Kaikilta klassillisen musiikin harrastajilta tahdon näin julkisen sanan välityksellä tiedustella, onko ainoa oikea aika harjoitella ooppera-aarioita juuri kello viiden aikaan aamulla. Esitän tämän kysymyksen täysin vakavassa hengessä ja lukuisten aamu-unisten kiertuelaisten puolesta. Tietysti meistä oli jokaisesta tavattoman miellyttävää herä-

tä aamuisin "pikku hurmaajan" hentoisiin säveliin, kunhan se olisi vain tapahtunut noin viisi tuntia myöhemmin. Samaan hengen vetoon tahdon kuitenkin julkituoda närkeästykseni niille tanssimuusikoille, jotka erehtyivät laulamaan kahden aikaan yöllä serenadin miehelle, vaikka vaunussa oli naisiakin. Ajatus sinänsä ei ole moitittava, päinvastoin, osoittihan tapahtuma selvästi, etteivät he ole mitään rajoittuneita sieluja ja vain omaan napaansa tuijottajia, vaan osaavat antaa arvoa myös paremmalle musiikille. Vaikka tämä serenadei ilmeisesti olikin syvän ihailun ja kiitollisuuden osoitus muusikoilta muusikolle, on sentään aina muistettava noudattaa vanhaa sääntöä, naiset ensin!

Kaikki tuntevat "Laurin saarnan Hiidenkivellä", mutta vain harvat olivat ne, jotka saivat kuulla Tahvon saarnan Yläpetillä. Koska KÄK kuitenkin on itsenäinen ja uusia uria aukova julkaisu, kuuluu sen velvollisuuksiin ehdottomasti tuoda esiin kaikki seikat, jotka ovat omiaan viemää pohjaa pois väitteiltä nykyajan aatteettomasta nuorisosta. Jokainen tämän hengentuotteen kuullut on varmasti valmis myöntämään, että ainakin Tahvolla on aatteita, jopa toisillekin jakaa. Saarna tullaan heti julkaisemaan tämän lehden palstoilla sen ehdittyä painoasuun.

On usein keskusteltu naisten soveltuvuudesta armeijaan ja siitä, kuinka he eivät pystyisi edes marssimaan tahdissa ja tekemään käännöksiä, jotka kuitenkin kuuluvat nykyaikaisen sodankäynnin ehdottomiin edellytyksiin, kuten jokainen asevelvollisuutensa suorittanut civis tietää. Kiertueelle osallistuneet muutamat neitoset kuitenkin osoittivat tämän väitteen paikkansa pitämättömyyden oikein käytännössä. Sekä tahtimarssi että käännökset paikalla sujuivat erinomaisesti, suorastaan keskinkertaisesti, vaikka sulkeisen pitäjällä ei ollut edes uniformua, joka tunnetusti on eräs sotilaskurin välttämättömiä edellytyksiä. Päinvastoin tuntuivat uniformut varsinkin harjoituksen loppupuolella pelkästään häiritseviltä tekijöiltä.

Eräänä yönä askarrutti kiertuelaisten laulunjohtajaa suuresti kysymys, miksi kirja liikkuu. Asia oli saada jo

eräässä vaiheessa laajakantoisia, mainittuun civikseen ja hänen fyysilliseen ja psyykilliseen tilaansa kohdistuvia arveluja, mutta sitten kuitenkin selvisi kaikkien mukana olleiden yhteiseksi iloksi ja tyytyväisyydeksi, että totta kai kirja liikkuu, koska juna kiittää kiskoilla noin kahdeksan- kymmenen kilometrin tuntinopeudella ja laulunjohtaja on junnassa ja kirja laulunjohtajan kädessä. Tämä asia sai siis täysin luonnollisen selityksensä, mutta sitävastoin on yhä selvittämättä se seikka, miksi kaikki laulut sinä yönä alkoivat fis'istä.

Olimme nähtävästi saaneet jo ulkonaiseen olemukseemme oikean maankiertäjän leiman Joensuuhun ehdittyämme, koska muutamat pikku novellit tunsivat ilmeistä sukulaisuutta ja heimohenkeä joitakin poikiamme kohtaan tunkeutuen aina vaunuun asti ilahduttamaan päivän otteluista voipuneita koripalloilijoitamme. Tästä yrityksestä tekivät kuitenkin eräät tarmokkaat neitokset lyhyen lopun häätäen nämä tummat tyttäret ulos kylmään ja pakkaseen (oisikohan tuo pitänyt olla isolla alkukirjaimella?, Lat. huom.), mutta onhan vanha tosiasia tuo naisten julmuus, ja niin sai civis P. Millinen tyytyä vain ristiverisiin ja vaaleisiin ennustuksiin.

Retken johtajien vastuuntuntoa vastuuttomasta laumastaan kuvaa hyvin se, että eräs heistä uhrasi yönensä ja kertoi nuoremmille ja kokemattomammille kokemuksiaan Ny Havn'ista ja Hampurin Reperbahnista. Nämä värikkäät ja paljastavat muistot pystyivät pitämään sekä hänet että muutamat nuoremmat valveilla aina puoli viiteen aamulla ja johan normaalin ihmisen onkin silloin aika nukkua, varsinkin kun opintoneuvojat olisi pitänyt herättää vasta puolen tunnin kuluttua.

Koko kiertuelaisjoukon erinomaista kuria ja järjestyksen noudattamista aina ulkonästen muotojen viimeistäkin piirtoa myöten kuvaa hyvin Violistin ilmoitus kuraattorin astuessa viimeisenä yönä vaunuun: "Herra kuraattori, koko vaunu onnellisena!" Samalla se tulkitsi sitä kiitollisuutta, jota me kaikki tunsimme retken Johtajaa kohtaan. Ehkä siihen

myös sisältyi toteamus työn päättymisestä onnellisissa merkeissä ja lause, kaikki on saatu, mitä on annettu, eikä enempää enää sovi.

K e k ä l e

SAVO-KARJALAISEN OSAKUNNAN URHEILUTOIMINTAA

Urheilulla on osakuntamme piirissä vankka sija muiden hyvien harrastusten ohella. Pienuudestamme huolimatta on selvitty hyvin isoisten rinnalla täkäläisissä kilpailuissa. Maakuntakiertueen mukana oli myös osakuntamme miesten koripallojoukkue, joka otteli sikäläisiä parhaita joukkueita vastaan. Valitettavasti emme saaneet mukaan parasta porukkaamme, sillä "tähtemme" joutuivat jättämään pois työesteiden takia. Niinpä voittoja ei herunut koko matkalla kuin yksi ainoa, mutta kaikki ottelut olivat tasaisia. Lappeenrannassa oli vastustajana L:rannan Koripalloilijat, joka voitti matkaväsyneen joukkueemme 65-54. Seuraavana päivänä kohtasimme Etelä-Karjalan piirin mestarin Imatran Pallo-Veikot voittaen joukkueemme erittäin hyvätasoisessa ottelussa niukasti pistein 55-50. Joensuussa oli järjestetty pikasarja, johon osallistuivat osakuntamme lisäksi Joensuun Kataja ja Karjalainen Osakunta. Kataja voitti meidät 34-26, mutta Karjalainen Osakunta sai poistua hävinneenä pistein 25-37. Vm:ssa ottelussa saivat poikaamme ensi kerran todellisen pelihengen päälle, ja hienouksia vilauteli yhtämittaa. Valitettavasti eräs tukipelaajistamme loukkaantui, ja viimeiseen otteluun Varkaudessa saimme käydä vierasmaahan. Tämän ottelun pistevarkaudessa saimme käydä vierasmaahan, sillä kentällä sai tehdä mitä tahtoi. Joukkueemme oli pärjännyt tällaisessa voimainkoetuksessa, vaan sai poistua hävinneenä luvuin 49-40, mutta tyytyväisenä siitä, että kaikki kykenivät kävele-

mään omin jaloin. Koripalloilulla on osakuntamme piirissä erittäin suuri suosio, joka käy ilmi siitäkkin, että tåkäläisen akateemisen mestaruuden voitti joukkueemme, joka pelasi TYY:n I-joukkueena. Mestarit ovat nimeltään: Juhani Kyöstilä, Atso Vannasmaa, Maunu Teräsvuori, Kari Määttä, Pertti Puhakka, Pekka Günther, Kalevi Lahtinen ja Seppo Penttinen. Edessä on vielä koitos Helsingin akateemisen B-mestarin kanssa. Parhaillaan käynnissä olevaan TYY:n osakuntien väliseen koripallosarjaan Savo-Karjalainen osakunta kahdella joukkueella.

Hiihdossa osakuntamme näytti muille kantapäitään. Miesten mestaruus meni tosin muille, mutta sekä naisten että miesten viestit tulivat "kotiin". Osakuntien välinen pistekilpailu alkaa nyt olla loppuvaiheissaan, ja tilanne on sellainen, että Varsinais-suomalainen osakunta johtaa meihin nähden 16 pisteen erolla. Pystyäksemme kuromaan eron umpeen viimeisissä koitoksissa tarvitsemme jokaisen osakuntalaisen apua. Kilpailut eivät ole suinkaan tarkoitettut yksinomaan huippu-urheilijoille, vaan massoille. Tunnuksenamme olkoon: kaikki mukaan auttamaan Savo-Karjalaista Osakuntaa Voittoon! Sitä toivoo hartaasti

S-n

+ + + + + + + + + + + + + + +

Professori Tuominen luennoidessaan noin satapäiselle kuulijakunnalle:

- Pyydän ilmoittamaan, jos puheeni ei kuulu sinne salin perälle. Yritän siinä tapauksessa puhua lujemmalla äänellä - minä kuulen kyllä selvästi teidän keskustelunne.

KISSAT OVAT VAARALLISIA, eli kertomus, jonka tendenssiä luonnehtii lievä surumielteisyys.

Eräänä kauniina päivänä ilmoitti magister Pinus Silveris nuorelle toivehikkaalle luonnontutkijajoukolle, johon mekin satumme kuulumaan, että oli aika itsekunkin hommata kissa lähinnä tieteellisiä tarkoituksia varten. Oli viikko aikaa toteuttaa käsky, ja kissan tuli olla kaunis, ei liian lihava tai laiha - "perhekissa" mieluummin. Kulkukissasta voisi näet saada vaikka vaarallisen Suez-kuumeen, jota on siellä täällä maassamme esiintynyt.

Harmaat aivosolumme alkoivat välittömästi toimia selvittääkseen meille jonkin hankintamahdollisuuden. Ajattelimme ankarasti, kunnes suorastaan hikoilimme ja silmämme alkoivat pahasti harittaa. Vihdoin hädissämme ajattelimme vanhaa perintötätiämme, jonka olimme monta kertaa törkeästi laiminlyöneet iltarukouksissamme - lähinnä ajattelimme hänen rakasta Musse-kissaansa. Mutta pian luovuimme aatteesta, sillä Musse oli litkinyt ylellisen elämänsä aikana naamaansa sellaiset määrät kermaa ja paakkelsia, että painoi yli 10 kg. Se oli siis epäkelponen tiet. tarkoituksiin. Vanhapiikattimme sitäpaitsi ei varmaankaan olisi vapaaehtoisesti luopunut kissastaan - emmekä me halunneet noin vain kissan vuoksi heittää hyvästä perintöhaaveillemme.

Pian tuli mieleemme toinen mahdollisuus. Näimme nimitäin huoneemme ainoasta ikkunasta, kuinka talonmiehen iso, punainen kolli leuka murhanhimosta tärysten kyttäili näennäisen huolettomia puluja, jotka nokkivat kupuunsa vuokraemäntämme armeliaisuudesta ja hurskaasta mielestä pihalle.

siroittelemia ranskanpullankappaleita. Juoksimme oitis talonmiehen pakeille pyytämään häneltä konkreettista suosiosoitusta suomalaiselle tieteenharjoitukselle. Mutta laajakantoiseen esitellemämme mies vastasi omalla esitelmällään, jossa hän voimakkaasti korosti Kalle-kissansa merkittävää panosta talon rottakannan sukupuuttoon saattamisessa. Uskalsimme kuitenkin epäillä, että Kalle-kissan urheilumetsästysharrastukset kohdistuivat etupäässä maamme ennestään jo niukkaan talvilintukantaan. - Asiassa jäätiin siis kaikesta huolimatta komitea-asteelle, joka tiesi viiden, kuuden vuoden odotusaikaa.

Alati toivorikkaana sieluna aloimme siis pohtia uutta mahdollisuutta. Nopeasti pääsimmekin jo toteuttamisvaiheeseen, so. ostimme apteekista ilman reseptiä pullon valerianaana. Olimme hyvää vauhtia sortumassa hämärille rikoksen poluille. Kun rakas opiskelukaupunkimme vajosi iltayöstä horrokseen, ja ainoastaan tuomiokirkon kello mahtavilla puolen yön lyönneillään edusti olevaisuutta täällä katoavaisessa maailmassa, vedimme huopahattumme lierin edestä mahdollisimman alas ja kaulukset pystyyn sadetakistamme. Naamallamme ilme, joka olisi saanut itse Al Caponen polvet muuttumaan hyytelöksi livahdimme pimeälle kujalle yön syleilyyn. Tilanne kehittyi kuin rikosromaanissa, sillä äkkiä kajahti läheisen lankkuaidan takaa maailman kamalin ja murheellisin parkaisu, joka sai karskin sydämemme pamppailemaan. Arvasimme, että henget tai ainakin lättähatut olivat liikkeellä. Aidassa olevasta raosta puikahti kuitenkin iso musta kissa, toinen keltaiseen vivahtava ja kolmas, jonka väriä ei spektristä

tapaa. Kaikki painelivat reipasta vuorotahtia läheisen auto-
korjaamon pihaa kohti. Meidät tempaisi myöskin vauhdin hurma
ja liikunnan tarve valtoihinsa - näin urheilumaassa kun
olemme - välittömästi kissojen tuntumassa otimme mekin kiuk-
kuisen spurtin. Kissat säikähtivät moista yllättävää kilpai-
lijaa ja lisäsivät kaasua. Mutta vielä oli meidänkin rahkeis-
samme varaa ja niin sitä mentiin peräkanaa pitkin sokkeloista
rautaromun kyllästävä pihaa. Kuten arv. lukija loogillisesti
ajattelevana henkilönä arvaa, emme saaneet yhtäkään noista
viiksiniekoista kiinni. Herätimme vain koko viereisen talon
väestön rauhallisesta unesta. Kaaduimme nimittäin rähmäl-
lemme isojen teräslevypinojen päälle. Niistä lähtevä ääni
muistutti mieleemme amerikkalaisen sotaelokuvan. Niinpä
erästä em. talon ikkunasta pisti esiin Euroopan äkäisimmän
miehen pää ja samalle henkilölle kuuluva ääni uhkasi poliisilla,
sähkötuolilla ja muilla kauhuilla, jollemme pian kor-
jaisi luitamme näiltä seuduilta. Syvästi lainkuuliaisena
henkilönä suuntasimme askeleemme kohti rauhallisempia vesiä.
Siinä sivussa paiskasimme valeriaanapullon kivijalkaan ja
sadattelimme kohtaloamme.

Seuraavana päivänä marssimme alakuloisena paikallisen
lehden toimitukseen jättääksemme ilmoituksen, jonka viimei-
sillä kolikoillamme saimme maksettua. Ilmoituksessa julki-
toimme syvän eläinrakkautemme, etenkin ihastuksemme kissoi-
hin. Vetosimme henkilöihin, jotka haluaisivat päästä kissois-
taan eroon ja selvitimme, että ne pääsisivät osallistumaan
tieteellisiin kokeiluihin, kuolisivat kivuttomasti sekä
saisivat osakseen arvoisensa, komeat hautajaiset.

Tämä keino tepsii, totisesti! Jos olisimme saanut yhden

keskikokoisen sievän "perhekissan", olisimme ollut sangen tyytyväinen. Mutta tilanne kehittyi lähinnä katastrofaaliseksi, sillä tällä hetkellä on "kämpäkaverinamme" laskuti-kun avulla laskien n. 67 kissaa. Niitä on kaiken kokoisia ja värisiä. Pitävät pahaa meteliä, kävelevät edestakaisin sisään ja ulos. Ne näyttävät kotiutuneen mainiosti, sillä n. 20 roikaletta oljentelee sänkymme päällä. Itse makaamme sohvalla, jonka 10 kissaa jalomielisesti on jakanut kanssamme. Eräs riivattu, vähän pentu vielä, makaa rintamme päällä, hyrrää ja nudeskelee leukaamme. Onpa hauskaa nähdä, kuinka kauan järkemme pysyy vielä selkeänä. Pelkäämme, että meidän on pyydettävä apua: "Apua, olemme hukumassa kissa-mereen, apua!"

Y k ä

+ + + + +

VIETTELYÄ

Kuin ajatuksena
lensi se eteeni
melkein tietämättäni
tunsin, tiesin,
hehkuvana
virvoitti se mieleni.

Värin tunsin
kuin syyslehtien sateessa
oli se uinut
kultaa keräillen.

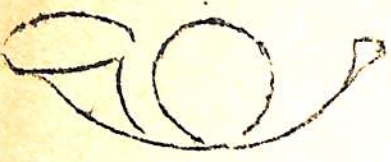
Tielleen lähtiessään
- kokemattomana -
oli hopeaa valahtanut
sen kuoriin ja
sydämen silonnut.

Kultaa poreillen -
mielen mahlaa sisus täynnä
istui se edessäni
- houkuttelevana -
pyhimyskehän kaartuessa
yli tasaisen laen.

Ymmärsin -
vaistoni sanelemana tartuin -
sen kylkeä kosketin -
nimeä toistin:
K a h v i p a n n u !

t-o

K Ä B L L E

saapui hiljattain kirje. Onhan leh-
delleenme saapunut montakin kirjettä,
mutta tämä kirje, joka on eräältä
osakuntamme neitoselta, oli aivan
ainoa laatuaan, kuten seuraavista
otteista ilmenee:

"Taisin luvata, että tuon tänään jutun "Käkeen",
... mutta asiallisuus ei koskaan ole ollut minun alaani.
Toivottavasti Käen toimitus ei hiissaa minua ensimmäiseen
puuhun, sillä se ei kai ainakaan paranna tilannetta...
Joten en kirjoittanut mitään enkä ilmeisesti tule kirjoit-
tamaan (huom. futuuri) m.o.t"

Toimituskunta kiittää avustuksesta!

+ + + + +

JOENSUUN LYSEON OPPILAIDEN KIRJALLISESTA TUOTTEISTA ÄLYN
VÄLÄHDYKSIÄ VIIME VUOSILTA:

Raittiuskilpakirjoituksesta (III luokan oppilaan, P a a v o
T o i v a s e n aineen loppu): "Nyt minä haluan pysyä eh-
dottomasti raittiina, sillä siitä ei ole mitään hyötyä!"

HARAKAN PESÄ (I luokan oppilaan aiheesta):

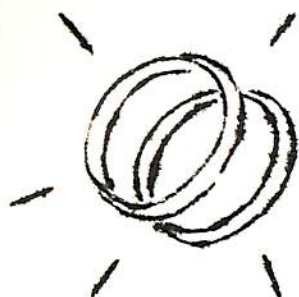
"Nyt alkoi jo sataa lunta, ja siihen jäi harakan pesätyö.
Ei hän voinut munia munia, eikä synnyttää poikasia. Niin on
monen muun laiskan käynyt!"

(Taidatkos sen selvemmin sanoa!)

RUOTSIN TUNNILLA:

VI lk oppilas: "Suapko nähi verpilöihi panna piät-
tiet?"

Lehtori Elli K.: "Suap panna piättiet!"

- KELLOT L ä h i m m ä s t ä
- SORMUKSET alan liikkeestä
- LAHJAESINEET edullisesti!

KELLOLIIKE E. NURMINEN, Hämeenkatu 9.

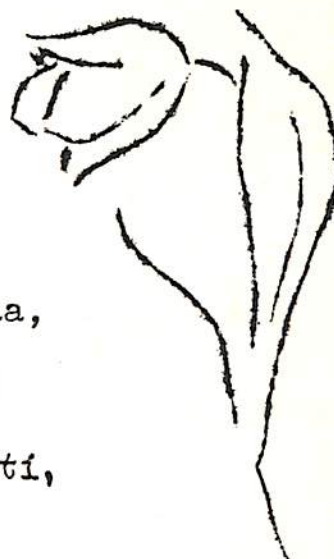
O P I S K E L I J A T :

Merkipäivää viettää ystävä
taikka serkku, tuttava
Kukka kaunis ilon antaa,
onnen suuren myötään kantaa.

Jos sull' kiire raastaa tukkaa,
muista silloin HÄMEEN KUKKAA!

A l e n n u s on meidän valtti,
säästyä moni markka, lantti!

H Ä M E E N K U K K A, Hämeenkatu 2.
L ä h i n n ä K u n t a a oleva kukkakauppa.

HÄMEENKUKKAHÄMEENKUKKAHÄMEENKUKKAHÄMEENKUKKAHÄMEENKUKKAHÄM

T. Kaijan
LEIPOMO ja MYYMÄLÄ
Hämeenkatu 1.
Puh. 13432

KAIKKIA MAHDOLLISIA
LEIPOMOALAN TUOTTEITA
OPISKELIJOILLE SOPIVIN
HINNOIN! Lisäksi maitoa,
voita, ym.

O P I S K E L I J A T :
PAPERI- JA KOULUTARVIK-
KEENNE OSTATTE EDULLI-
SESTI MEILTÄ!
Myös lyhyttavaraa.
VEIKKAUSASIAMIES!
PAPERI & LYHYTTAVARALIIKE
VÄINÖ LEHTO
Hämeenkatu 5.

1
X
2
1
X
2
1
X
2
1
X
2
1
X
2
1
X

XX

Opiskelijain suosima ostospaikka

K E M I K A L I O M E L I T S A

Turku - Hämeenkatu 4

TARJOAA AJANMUKAISESTA VARASTOSTAAN AINA TUOREITA,
KAUTTA MAAN TUNNETTUJA KOSMEETTISEN ALAN TUOTTEITA
VIIMEISIÄ UUTUUKSIA MYÖTEN NIIN NAISILLE KUIN MIE-
HILLEKIN.

ASIAANTUNTEVA, YKSILÖLLINEN PALVELU.

TUTUSTUKAA NÄYTEIKKUNOIHIMME!

XX

TURUN KANSALLINEN KIRJAKAUPPA O/Y

Linnankatu 16. Puh. 11560, 14660, 15422.

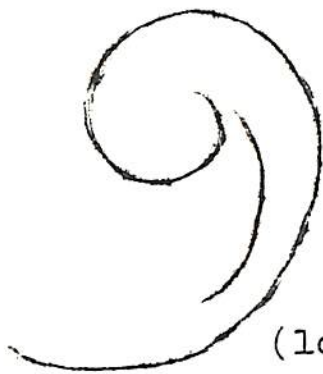
K I R J A - J A P A P E R I K A U P P A

K O N T T O R I T A R P E I T A

Lisäksi on K Ä K - lehden toimittamista tukenut

L E I N O - T U O T E

Turku

(loppuhenkonen)